

Llei d'igualtat de tracte i no-discriminació

Generalitat de Catalunya
Departament d'Igualtat i Feminismes

Llei d'igualtat de tracte i no-discriminació

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Igualtat
i Feminismes**

Llei d'igualtat de tracte i no-discriminació

I. Vidal, Laia (Vidal Serrano), editor literari II. Sabina, Juan Pedro, il·lustrador III. Catalunya. Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació IV. Catalunya. Departament d'igualtat i Feminismes

1. Igualtat - Dret i legislació - Catalunya. 2. Discriminació - Dret i legislació - Catalunya. 3. Drets civils - Catalunya. 4. Llibres de lectura fàcil

342.722/.724(094)(460.23)

316.647.82(094)(460.23)

342.72/.73(460.23)

Coordinació i redacció Lectura Fàcil:
Laia Vidal (Associació Lectura Fàcil)

Il·lustracions i maqueta: **Juan Pedro Sabina**

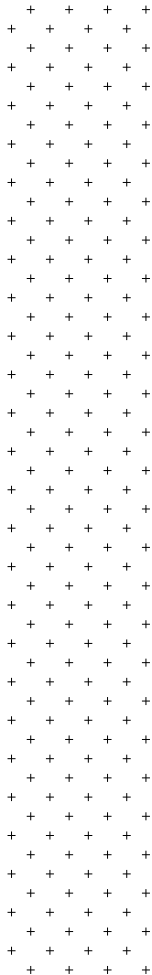
Dipòsit legal: **B 21800-2022**

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA (International
Federation of Library Associations and Institutions)
quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.

Sumari

Introducció	07
1. Per què una llei d'igualtat de tracte i no-discriminació?	11
2. A qui s'adreça?	15
3. Què ha de fer l'Administració pública per garantir la igualtat?	17
4. Com s'aplica la igualtat de tracte i la no-discriminació en els diferents àmbits?	19
En la feina	19
En els espais de participació política, cívica i social	20
En l'educació	22
En la salut	25
En els serveis socials	27
En l'atenció social a col·lectius vulnerables	28
En l'habitatge	29
En els establiments i espais oberts al públic	31
En els mitjans de comunicació	32
En la cultura	34
En l'esport	35
En la llibertat religiosa	36
En la justícia	37
En els cossos i les forces de seguretat	37
5. Com es protegeix el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació?	41
Aplicant mesures	41
Creant organismes	44
Creant protocols i campanyes de suport	48
6. Infraccions i sancions	51
Infraccions lleus	51
Infraccions greus	52
Infraccions molt greus	55
Sancions	57
7. Glossari	59

Sense igualtat no hi ha llibertat. Aquesta és la màxima que guia l'eix de transformació feminista del Govern.

Per això cal avançar en la justícia feminista, la qual està basada en l'equitat i en la no-discriminació; és a dir, a distribuir de manera justa els drets, les obligacions, les oportunitats i els recursos, sobre la base del reconeixement i el respecte a la diferència.

En aquest sentit, la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, és un instrument clau per assolir un país feminista basat en la garantia dels drets humans de totes les persones.

L'objecte de la llei protegeix fins a 12 eixos de discriminació, com són l'edat, l'origen, el fenotip, el sexe o gènere, l'orientació sexual, la identitat i l'expressió de gènere, les conviccions religioses, la ideologia, la llengua, la condició econòmica, la discapacitat o l'aparença física, entre d'altres. Així mateix, reconeix que les discriminacions s'entrecreuen i produeixen discriminacions múltiples. Per aquest motiu, cal treballar des d'un enfocament interseccional.

Amb aquest compromís hem treballat en una versió de la Llei 19/2020 en Lectura Fàcil, per tal que el seu coneixement directe pugui arribar al màxim de persones, especialment a qui pugui patir situacions de discriminació.

D'una banda, fer d'un text normatiu i escrit en llenguatge juridicoadministratiu un document més fàcil d'entendre té com a objectiu ajudar determinats col·lectius, com ara infants i adolescents, gent gran o persones poc acostumades a llegir lleis, a conèixer com aquesta llei defensa i protegeix els seus drets fonamentals.

Introducció

D'altra banda, aquesta versió de la llei també té en compte les diverses causes de la dificultat de lectura que poder tenir diferents grups socials, com ara les persones nouvingudes amb dificultats lectores transitòries, les persones que s'han incorporat de manera tardana a la lectura, les persones amb trastorns de l'aprenentatge, persones amb discapacitats sensorials o psíquiques, així com les persones amb senilitat.

A totes les entitats socials i les persones activistes i expertes que van reivindicar i fer aportacions durant molts anys a la Llei 19/2020 i a les diputades del Parlament de Catalunya que van fer possible la seva aprovació, gràcies.

Ara ens toca al Govern desplegar-la,
i el Departament d'Igualtat i Feminismes vol fer-ho
des del treball en xarxa amb els moviments socials
que defensen els drets humans,
amb el conjunt de poders públics del país i amb tota la ciutadania.

Ens guia un objectiu comú: garantir la plena llibertat de ser i de fer
a totes les persones.

Tenir dret a tenir tots els drets no és una utopia.

Ho volem ara i ho farem ara.

Tània Verge Mestre

Consellera d'Igualtat i Feminismes

Per què una llei d'igualtat de tracte i no-discriminació?

Per garantir el dret a la igualtat de tracte, a la no-discriminació, el respecte a totes les persones, i protegir-les davant de qualsevol discriminació, per exemple:

- Lloc de naixement; procedència, nacionalitat o pertinença a una minoria.
- Raça, color de pell o ètnia.
- Opinions polítiques, religió, conviccions o ideologia.
- Llengua; origen cultural, nacional, ètnic o social.
- Situació econòmica o administrativa o classe social.
- Sexe, orientació, identitat sexual i de gènere o expressió de gènere.
- Edat.
- Aparença, aspecte físic o indumentària.
- Malaltia.
- Discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental o altres tipus de diversitat funcional.

Per posar fi a qualsevol expressió contra la igualtat i la dignitat de les persones, per exemple:

- El racisme i la xenofòbia.
- L'antisemitisme, la islamofòbia, l'arabofòbia, la cristianofòbia o l'antigitanisme.
- L'aporofòbia i l'exclusió social.
- El capacitisme.
- L'anormalofòbia.
- El sexisme.
- L'homofòbia, la lesbofòbia, la gaifòbia, la transfòbia, la bifòbia o la intersexofòbia.

Per incloure en el marc legal català les condicions d'igualtat d'acord amb les directrius internacionals i estatals.

Per regular els drets i les obligacions de les persones i les entitats públiques i privades.

Per establir com han d'actuar els poders públics per prevenir, eliminar i corregir qualsevol discriminació.

A qui s'adreça?

A la ciutadania, a les entitats públiques i privades
i a les administracions públiques de Catalunya.

Què ha de fer l'Administració pública per garantir la igualtat?

- **Les administracions públiques i el Síndic de Greuges** han de vetllar per garantir el dret a la igualtat de tracte i la no-discriminació.
- **Tota la funció pública** de les administracions públiques i dels serveis públics han d'intervenir i comunicar als cossos i les forces de seguretat, i a l'òrgan competent, qualsevol situació de discriminació o violència.
- **El Govern** ha d'elaborar un protocol d'actuació i posar en marxa la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació.

4.

Com s'aplica la igualtat de tracte i la no-discriminació en els diferents àmbits?

En la feina

Els **convenis col·lectius** han d'incloure mesures per prevenir, corregir i eliminar qualsevol discriminació. S'han de crear codis de conducta, plans de gestió de la diversitat i bones pràctiques.

Els i les representants de les persones treballadores han de vetllar pel dret a la igualtat de tracte i la no- discriminació.

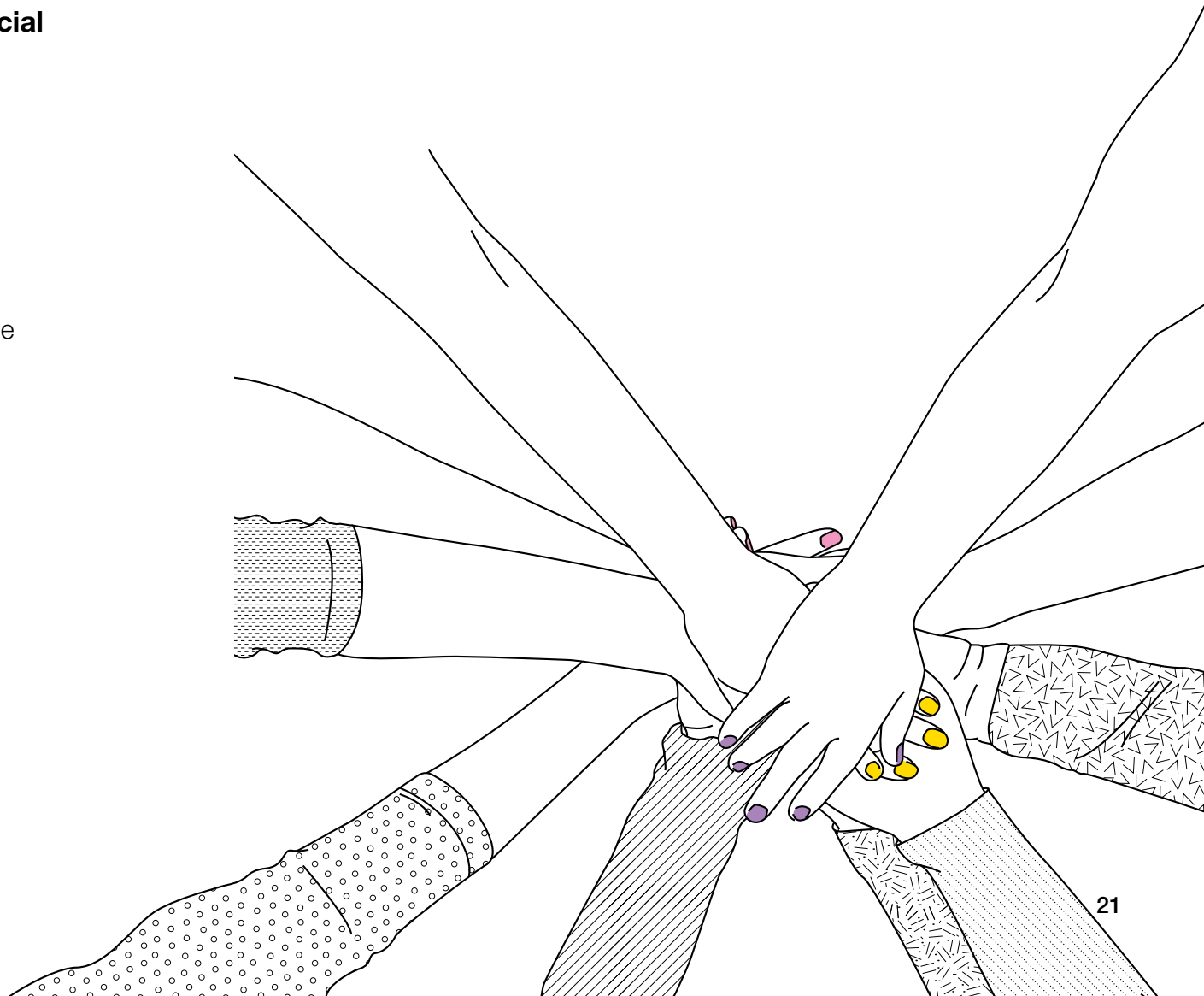
El **Govern** ha de:

- Garantir la no-discriminació en les contractacions i les condicions de treball, i fer inspeccions de treball.
- Reconèixer les empreses que apliquin polítiques d'igualtat i no-discriminació.
- Formar les persones treballadores en temes d'igualtat.
- Protegir les condicions laborals en la incorporació al món laboral, evitar les desigualtats de sou i reduir la discriminació masclista.
- Aplicar la normativa d'igualtat, especialment en l'accés al treball, en la formació i en la promoció.

En els espais de participació política, cívica i social

Les administracions tenen l'obligació de garantir que totes les persones puguin participar en la vida política, cívica i social, i utilitzar els mitjans de comunicació en igualtat de condicions. Han de crear espais per assegurar aquesta participació.

Les organitzacions polítiques, sindicals i empresarials, els col·legis professionals i qualsevol organització social o econòmica han de respectar el dret a la igualtat de tracte en l'adhesió, la inscripció o l'afiliació i en la participació dels membres en l'estructura orgànica i el funcionament de l'organització.

En l'educació

El Departament d'Educació, les universitats i els centres educatius (escoles, instituts, entitats de formació, educació de persones adultes, formació de mares i pares, activitats esportives escolars i en les activitats d'oci infantil i juvenil) han de garantir la igualtat d'oportunitats i posar fi a qualsevol forma de discriminació o d'assetjament discriminatori.

Han de treballar per l'escola inclusiva i la coeducació, i garantir l'atenció concreta a l'alumnat amb:

- Necessitats de protecció, ajuda i suport educatiu.
- Percentatges més elevats d'absentisme, abandonament escolar o fracàs escolar.
- Impossibilitat econòmica de fer activitats.

El Departament d'Educació també ha de garantir que:

- Es respecti el dret a una escola inclusiva i de qualitat.
- Els procediments d'admissió redueixin la segregació escolar.
- L'alumnat no abandoni els estudis.
- Es coeduqui en la igualtat de gènere per posar fi als comportaments del patriarcat.
- Els centres educatius rebin recursos per fomentar la igualtat.
- El professorat es formi en temes d'igualtat i no-discriminació.
- Els plans d'acció tutorial i els plans i reglaments dels centres educatius incloguin la coeducació.
- Els continguts educatius utilitzin un llenguatge inclusiu.
- Els centres educatius siguin un entorn amable, en què l'alumnat i el professorat puguin viure la diversitat de forma natural.

Els centres educatius han de complir tots aquests criteris d'igualtat de tracte i no-discriminació, inclosa la no segregació per sexes, per rebre el concert educatiu o qualsevol finançament públic.

En la salut

El Departament de Salut i els centres sanitaris han de garantir la igualtat de tracte i la no-discriminació.

El Departament de Salut ha de:

- Prestar especial atenció a les necessitats sanitàries de persones en risc d'exclusió o vulnerabilitat (infants, gent gran, persones embarassades, persones amb discapacitat, amb malalties mentals, en fase terminal, víctimes de maltractament, persones amb problemes de drogodependència, minories ètniques, persones transgènere, persones sense llar, etc.).
- Aplicar plans als centres sanitaris i formar el personal en temes d'igualtat i no-discriminació.
- Garantir la no-discriminació per raó de malaltia:
 - En l'àmbit laboral, social, escolar i econòmic.
 - En l'àmbit familiar de la persona malalta.
- Assegurar que no es produeixen discriminacions per raó de sexe o gènere en l'atenció sanitària (prescripció de tractaments i medicaments, temps d'espera...).

Les administracions públiques han de vetllar perquè l'empadronament no comporti cap discriminació per a les persones migrants en situació administrativa irregular o per a altres col·lectius vulnerables.

Els centres sanitaris i els equipaments mèdics han de tenir en compte l'accessibilitat perquè tothom en pugui fer ús en igualtat de condicions.

En els serveis socials

Les administracions públiques han de garantir que totes les persones puguin accedir amb les mateixes condicions als serveis, a les prestacions i a les ajudes socials.

Els serveis socials s'han de basar en els aspectes següents:

- La igualtat, la inclusió, la solidaritat, la justícia social, l'equitat, el respecte a la dignitat humana i l'atenció centrada en la persona.
- L'accés a les persones en risc d'exclusió social.
- L'atenció prioritària i les necessitats bàsiques, l'autonomia personal i l'atenció a la dependència de les persones en situació de vulnerabilitat.

En l'atenció social a col·lectius vulnerables

Les administracions públiques i les entitats han de garantir:

- els drets d'aquests col·lectius
- l'autonomia personal
- les a una vida digna
- l'acompanyament per desenvolupar-se
- les accions per millorar:
 - la seva vida
 - la incorporació al món laboral
 - l'accés a béns i serveis essencials

En l'habitatge

Les administracions públiques han de:

- Garantir la igualtat de tracte en l'accés, l'atribució, la disponibilitat, la qualitat i el gaudi de l'habitatge, especialment de les persones més vulnerables (minories ètniques, persones sense llar, persones amb discapacitat, persones migrants i víctimes de violència de gènere).
- Evitar la concentració de persones vulnerables en edificis, barris o pobles:
 - Elaborar plans d'habitatge i d'ordenació urbanística.
 - Promoure la diversitat i la cohesió socials.
 - Establir mesures d'acció positiva.
 - Penalitzar conductes discriminatòries per accedir a un habitatge.
- Garantir el dret a l'habitatge i l'accés als subministraments bàsics (aigua potable, gas i electricitat).
- Eliminar els requisits d'accés a l'habitatge social i als ajuts que discriminen els col·lectius vulnerables. Per exemple, demostrar un període de residència a Catalunya només per a les persones immigrades.

- Promoure l'accés a serveis d'acolliment temporal de persones en situació d'exclusió social.
- Evitar l'exclusió de la gent gran.
- Vetllar perquè els desallotjaments forçosos de barraques o assentaments informals no siguin discriminatoris contra les persones que hi viuen.

Si es ven o lloga un habitatge, està prohibit:

- Refusar una oferta, impedir-la o denegar-la per motius de discriminació.
En especial, si es fa perquè qui vol comprar o llogar és una persona en situació administrativa irregular.

En els establiments i espais oberts al públic

L'Administració pública ha de garantir que tothom pugui accedir, romandre, utilitzar i gaudir als establiments, espais, espectacles i activitats públiques en igualtat de condicions i sense discriminació.

Els establiments i locals oberts al públic i les persones organitzadores d'espectacles o activitats públiques estan obligades a:

- Informar del dret d'admissió de manera accessible (Lectura Fàcil, pictogrames, etc.) a les persones i amb anterioritat a les administracions.
- Impedir l'accés o expulsar les persones que:
 - discriminin altres persones,
 - portin símbols, roba o objectes discriminatoris.
- Oferir publicitat sense missatges discriminatoris.

Els establiments comercials estan obligats a:

- Entregar els fulls de reclamació i qualsevol document d'interès, en Lectura Fàcil.

En els mitjans de comunicació

Els mitjans de comunicació públics i privats han de:

- Respectar el dret de les persones a la igualtat de tracte i a viure amb dignitat.
- Evitar la discriminació i estigmatització en el tractament de la informació, en els continguts i en la programació, inclosa la publicitat.
- Garantir la presència, la visibilitat i els referents positius de persones dels col·lectius i les minories afectades per algun motiu de discriminació.

Les administracions públiques han de:

- Promoure codis deontològics i acords d'autoregulació a favor de la igualtat als mitjans, per:
 - Promoure l'ús d'un llenguatge respectuós.
 - Tractar de manera correcta les notícies d'incitació a l'odi.
 - Donar visibilitat als col·lectius vulnerables: establir quotes de presència i augmentar-ne l'aparició als mitjans.
 - Eliminar els continguts discriminatoris.

- Fer campanyes per promoure la igualtat de tracte i la no-discriminació en els mitjans de comunicació i promoure-hi activitats d'informació sobre els col·lectius vulnerables.
- Aprovar normes amb relació als proveïdors d'Internet i les xarxes socials contra els discursos d'odi.
- Formar els professionals dels mitjans de comunicació i induir-los a la reflexió sobre com evitar els discursos d'incitació a l'odi.
- Aplicar protocols d'actuació si s'incompleix aquesta llei.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de:

- Vetllar perquè el codi deontològic dels mitjans de comunicació compleixi aquesta llei.
- Recomana com utilitzar un llenguatge inclusiu i com tractar les imatges perquè no siguin discriminatòries.
- Garantir que els continguts dels mitjans de comunicació i la publicitat siguin respectuosos amb les persones que poden patir discriminació.

- Vetllar perquè els mitjans de comunicació mostrin la diversitat en la programació.
- Fer un seguiment dels continguts en contra d'aquesta llei, elaborar-ne un informe i presentar-lo al Síndic de Greuges i al Parlament de Catalunya.

En la cultura

Les administracions públiques han de:

- Garantir que l'accés a la cultura i a la creació sigui igual per a tothom, sense discriminacions.
- Promoure la creació i la difusió de continguts sobre discriminació i els col·lectius que la pateixen.

En l'esport

Qualsevol activitat esportiva ha de respectar la dignitat de les persones i el dret a la igualtat de tracte, i evitar qualsevol forma de discriminació.

Les administracions públiques han de:

- Garantir que tothom pugui accedir de manera igualitària a practicar un esport o una activitat física.
- Promoure accions per conscienciar sobre la discriminació que pateixen els diferents col·lectius.

En la llibertat religiosa

Les administracions públiques han de:

- Aplicar mesures per a la igualtat de tracte i la prevenció de la discriminació per raó de religió o creença.
- Garantir que les polítiques públiques respectin el dret a la llibertat religiosa.
- Garantir la llibertat religiosa en l'espai públic.
- Vetllar per la no-discriminació per utilitzar indumentària relacionada amb la identificació ètnica, cultural o religiosa, sobretot a l'escola, a la feina i als centres de salut.

En la justícia

Les actuacions de l'administració de justícia han de respectar el dret a la igualtat de tracte i evitar qualsevol forma de discriminació.

En els cossos i les forces de seguretat

El Cos de Mossos d'Esquadra, la policia local i els treballadors d'empreses de seguretat privada han de:

- Respectar el dret a la igualtat de tracte.
- Evitar qualsevol forma d'abús o de discriminació.

Els serveis policials i les fiscalies encarregades dels procediments judicials especialitzats en delictes d'odi han de fomentar el diàleg i la cooperació amb els col·lectius vulnerables.

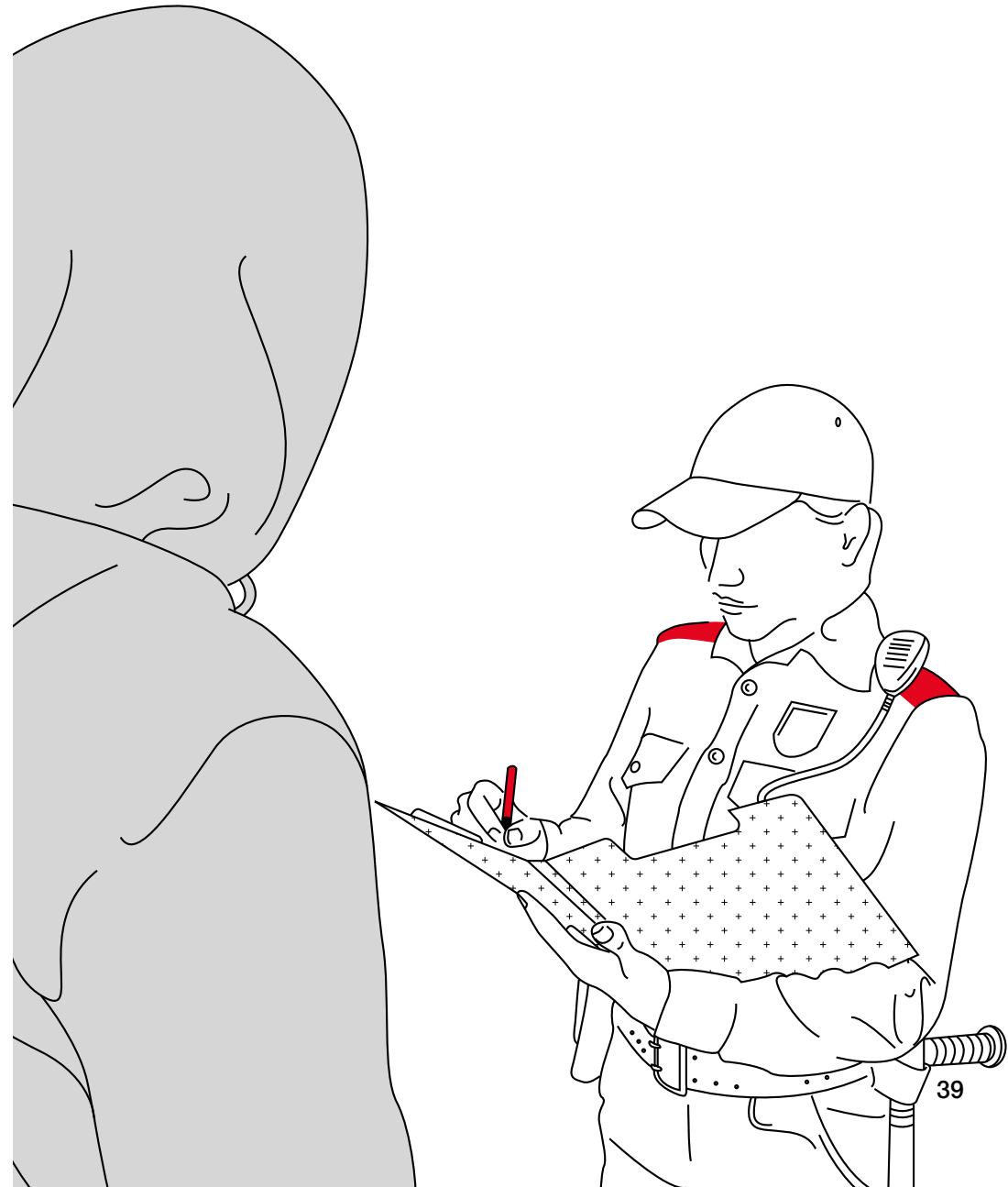
Les administracions públiques han de crear programes per sensibilitzar i formar sobre el dret a la igualtat de tracte i la no-discriminació en l'administració de justícia i en les forces i els cossos de seguretat.

El funcionariat encarregat d'aplicar aquesta llei està obligat a:

- No discriminar ningú.
- Protegir les víctimes de discriminació:
 - Investigar les denúncies.
 - Informar dels seus drets.
 - Donar accés a la justícia.
- Registrar els incidents racistes, homofòbics i transfòbics.

Està prohibit:

- En les detencions, els interrogatoris, els escorcolls, i els controls d'identitat: utilitzar criteris racials, basats en l'aspecte físic de l'individu (color de pell, faccions, pertinença a un grup racial o ètnic).
En especial durant la vigilància dels centres penitenciaris i dels centres d'internament d'estrangers.
- En els procediments de detenció, deportació i expulsió: tractar les persones de manera discriminatòria.

Com es protegeix el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació?

Aplicant mesures

Cal detectar i protegir les víctimes de discriminació.
Per això, les administracions han de:

- Crear accions positives des de la perspectiva de la interseccionalitat.
- Impulsar polítiques privades per arribar a acords entre diferents sectors socials i econòmics.
- Atendre les víctimes de manera global:
 - Assessorant-les.
 - Donant-los assistència, sobretot sanitària.
 - Aplicant mesures socials.
- Crear punts d'informació.
- Atendre de manera concreta les víctimes que han patit agressions a Internet o a les xarxes socials.

- Crear el **Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació**, un document per prevenir i posar fi a qualsevol tipus de discriminació. El Pla ha d'explicar quines iniciatives es faran, com es faran i quin és el pressupost per fer-les.

El Departament d'Igualtat i Feminismes de la Generalitat de Catalunya l'ha de crear juntament amb les organitzacions especialitzades, i l'ha de revisar cada 4 anys.

- Col·laborar entre institucions públiques (Generalitat, administracions locals, Síndic de Greuges, Fiscalia i altres institucions) per incloure la igualtat en les seves actuacions.
- Comptar amb especialistes: les administracions públiques han de comptar amb persones expertes en temes de discriminació per assessorar-se.
- **Incloure dades sobre discriminació i perspectiva de gènere als estudis**, memòries i estadístiques de les administracions públiques i els cossos de seguretat.
- Tenir en compte la igualtat en les bases de les subvencions públiques.

- Promoure i respectar la inclusió i la igualtat dels col·lectius vulnerables en les contractacions públiques.
- Formar totes les persones treballadores públiques, el funcionariat, els cossos i les forces de seguretat en temes d'igualtat i no-discriminació.

Creant organismes

Organisme de protecció i promoció de la igualtat de tracte i la no-discriminació

Vetlla perquè es compleixi la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació i per evitar qualsevol forma de discriminació.

Forma part del Departament d'Igualtat al Parlament i Feminismes, i està format per un comitè de persones expertes i una comissió de seguiment.

Funcions principals:

- Donar suport i assessorament jurídic a les persones que hagin pogut patir discriminació*.
- Conciliar les parts en un cas contra el dret a la igualtat, si no és penal o laboral ni de violència de gènere.
- Investigar sobre possibles situacions de discriminació.

* Formulari que es facilita a tota la ciutadania per poder fer una denúncia per discriminació tant presencial com telemàticament:
<https://igualtat.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/22628-Denuncia-per-discriminacio?category=76573236-a82c-11e3-a972-000c29052e2c&moda=1>

- Sancionar si hi ha un cas de discriminació.
- Promoure codis de bones pràctiques, plans d'igualtat i de no-discriminació i protocols.
- Col·laborar amb el Síndic de Greuges, amb el Ministeri Fiscal i amb les institucions i els organismes públics.
- Informar sobre el Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació, i altres plans i programes importants.
- Elaborar informes estadístics i recopilar dades.

Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació

Aquest centre guardarà arxius, registres i documents de les entitats que lluiten contra la discriminació. Tota la ciutadania hi podrà accedir de manera lliure.

També ha d'impulsar i fomentar activitats divulgatives i d'investigació, com editar materials i publicacions específiques.

Observatori de la Discriminació

Institució per analitzar i informar sobre les discriminacions que hi pugui haver a Catalunya.

Dependrà del Departament d'Igualtat i Feminismes, i en formaran part persones expertes de la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la no-discriminació.

Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la no-discriminació

És un espai de participació ciutadana i òrgan de consulta de les administracions.

Hi formen part entitats socials i professionals sobre aquest àmbit.

Funcions principals:

- Rebre informació sobre com aplicar la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació.
- Formular propostes de millora dels serveis públics de les administracions.
- Informar sobre projectes.

Creant protocols i campanyes de suport

Protocol d'atenció a les víctimes

Protocol específic d'atenció a les víctimes de discriminació, actes d'intolerància i conductes relatives als delictes d'odi.

Les oficines judicials i, especialment, les oficines especialitzades en delictes d'odi han de prestar una cura especial a les víctimes.

Aquest protocol inclou:

- Mesures per posar fi a la conducta d'intolerància.
- Mesures cautelars.
- Prevenció de violacions dels drets.
- Indemnització de danys i perjudicis.
- Creació de la figura de l'acompanyant, per ajudar la víctima a denunciar el delictes d'odi.

Campanyes i suport a les organitzacions i entitats de víctimes

Les administracions públiques han de promoure:

- Campanyes per sensibilitzar i informar sobre les agressions i els delictes d'odi.
- Campanyes perquè les víctimes denunciïn una agressió. També han de garantir assistència a les víctimes encara que no denunciïn.
- Protocols específics sobre assetjament escolar als centres escolars.
- El suport a col·lectius i organitzacions que facin activitats en defensa de les víctimes de discriminació, intolerància i delictes d'odi.

Infraccions i sancions

A continuació es resumeixen les infraccions que regula l'article 43, de la Llei 19/2020, de 30 de desembre.

Infraccions lleus

- Emetre expressions, entonar càntics, sons o consignes o exhibir pancartes, símbols, emblemes o llegendes que fomentin comportaments discriminatoris o continguin missatges intimidatoris contra qualsevol persona.
- Fer declaracions, gestos o insults públics discriminatoris.
- Parlar de manera discriminatòria contra una persona, contra el grup al qual pertany o contra la seva família.
- Parlar de manera discriminatòria en els serveis públics, els mitjans de comunicació, en discursos o intervencions públiques o a les xarxes socials.
- Impedir la inspecció de l'Administració pública o negar-se a col·laborar.

- Amençar, vexar o tenir una conducta intolerant o d'odi lleu.
- Realitzar irregularitats formals per no conèixer la llei.

Infraccions greus

- Discriminar una persona amb relació a una altra que es trobi en una situació comparable.
- Amençar o insultar de manera pública una persona o un grup de persones.
- Fer actes que impliquin aïllament, rebuig o menyspreu públic i notori de persones.
- Emetre eslògans, anuncis publicitaris, missatges públics o declaracions públiques discriminatòries.
- Insultar o vexar de manera intencionada una persona, el grup al qual pertany o la seva família a través dels mitjans de comunicació o les xarxes socials.
- Malmetre les propietats d'una persona, del grup al qual pertany o de la seva família per motius discriminatoris.

- Malmetre el mobiliari públic amb pintades que continguin insults, expressions vexatòries o símbols contra la diversitat de les persones.
- Difondre materials o llibres amb contingut discriminatori.
- Comercialitzar productes discriminatoris.
- Difondre material discriminatori en universitats o centres educatius a través dels mitjans de comunicació o les xarxes socials.
- Exhibir a la via pública missatges, pancartes o símbols discriminatoris o anuncis d'espectacles públics, activitats recreatives, actes polítics, manifestacions o reunions públiques amb contingut discriminatori.
- Repetir expressions discriminatòries, actes d'intolerància i conductes d'odi en els serveis públics, els mitjans de comunicació, en discursos o intervencions públiques o a les xarxes socials.
- Fer actes o incloure clàusules discriminatòries en els negocis jurídics.
- Impedir o obstaculitzar tràmits administratius o l'accés a un servei o establiment públic per motius discriminatoris.

- Impedir o negar-se a una inspecció de l'Administració pública.
- Fer servir en peritatges administratius o judicials teories o valoracions discriminatòries.
- Limitar els drets d'una persona amb malaltia mental sense incapacitat.
- Realitzar pràctiques laborals discriminatòries que vulnerin la dignitat de la persona o la igualtat de tracte i que promoguin la discriminació i la intolerància.
- Denegar prestacions a una persona per motius discriminatoris.
- Denegar l'accés als béns i serveis per motius discriminatoris.
- No retirar expressions discriminatòries dels canals d'informació.
- Colpejar una persona sense causar-li lesió per motius discriminatoris.

- Elaborar, fer servir o difondre en centres educatius llibres de text o materials didàctics que presentin les persones com a superiors o inferiors segons l'orientació o la identitat sexual o l'expressió de gènere, o que incitin a la violència per aquest motiu.
- Cometre 3 infraccions lleus o més en 1 any.

Infraccions molt greus

- Cometre més d'una discriminació a la vegada.
- Assetjar de forma discriminatòria.
- Ajudar persones o grups que promouen la discriminació.
- Convocar espectacles públics, activitats, actes polítics, manifestacions o reunions públiques discriminatòries.
- Discriminar amb accions agressives.
- Prendre represàlies per presentar una queixa a l'Administració pública.

- Acomiadar persones treballadores per motius discriminatoris.
- Aplicar criteris discriminatoris en la selecció de personal.
- Impedir algú de fer un tràmit, utilitzar un servei públic o accedir a un establiment per motius discriminatoris.
- No intervenir davant d'una discriminació, si tens el deure de fer-ho.
- Pressionar les autoritats per obstaculitzar les seves actuacions.
- Cometre 3 infraccions greus en 2 anys.

Sancions

Les sancions per infraccions lleus van de 300 a 10.000 euros.

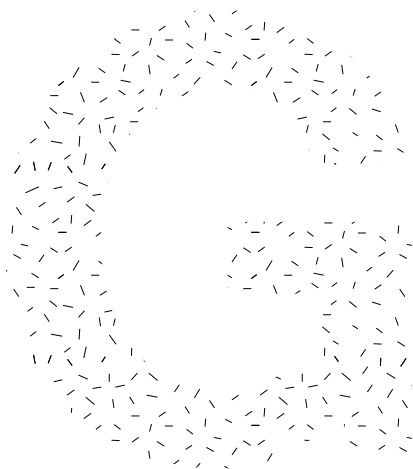
Les sancions per infraccions greus van de 10.001 a 40.000 euros.

Les sancions per infraccions molt greus van de 40.001 a 500.000 euros.

Sancions accessòries

La sanció per una infracció lleu o greu es pot substituir per:

- Cooperar de manera gratuïta en activitats d'utilitat pública amb interès social i valor educatiu.
- Dur a terme tasques de reparació dels danys o de suport o assistència a les víctimes de discriminació.
- Assistir a cursos de formació o sessions individuals.
- Qualsevol altra mesura per conscienciar i reparar el dany causat.

Glossari

Accions positives

Tractar una persona de manera diferent conscientment per prevenir, eliminar o compensar una discriminació. Només s'ha d'aplicar mentre existeixi aquesta discriminació.

Antisemitisme

Odi, atacs o prejudici cap als jueus i la seva religió.

Aporofòbia

Rebuig, menyspreu o odi contra les persones pobres, sense sostre o sense llar.

Assetjament discriminatori

Comportament contra la dignitat d'una persona que li crea un entorn intimidatori, hostil, degradant, vexatori, humiliant o ofensiu.

Bifòbia

Menyspreu o discriminació contra les persones bisexuels.

Capacitisme

Menyspreu o discriminació contra les persones amb diversitat funcional.

Coeducació

Acció educativa per potenciar la igualtat i eliminar la discriminació per raó d'orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere.

Conducta o discurs d'odi

Conducta per promoure, difondre, incitar o justificar la intolerància, la discriminació i la violència cap a persones o grups amb diversitat.

Discriminació

Qualsevol acció per anul·lar o retallar els drets d'una persona.

Discriminació per estigmatització

Quan un grup amb poder defineix el que és normal i deixa fora altres conductes.

Discriminació per raó de gènere

Quan es discrimina una persona per raó de sexe o per la seva condició biològica.

Estigmatització

Atribuir qualitats negatives i despectives a un grup o col·lectiu de persones, i tractar-lo diferent.

Homofòbia

Menyspreu o discriminació contra les persones homosexuals.

Ordre, inducció, instrucció o recomanació de discriminar

Instrucció o conducta d'una autoritat, un òrgan o un superior que implica discriminació.

Racisme

Discriminació per raó de raça, color de pell, llinatge o origen nacional o ètnic.

Represàlia

Tracte de l'Administració pública contra una persona o un grup de persones pel fet d'haver presentat alguna queixa o denunciat un fet discriminatori.

Antigitanisme

Menyspreu o discriminació contra el poble gitano.

Situació administrativa

La situació en què es troba una persona que viu a Catalunya: si hi viu de manera regular o irregular, si té o no autorització de residència o de treball, si hi està empadronada...

Transfòbia

Menyspreu o discriminació contra les persones transsexuals.

Xenofòbia

Odi i rebuig cap a persones que són d'origen estranger.

El text complet de la llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació es pot consultar a:

Web:

<https://dogc.gencat.cat/ca/document-del-dogc/?documentId=890227>

Els documents de la col·lecció «Lectura Fàcil» es poden consultar a:

Web:

https://dixit.gencat.cat/ca/detalls/Article/colleccio_lectura_facil.html

Generalitat
de Catalunya
**Departament
d'Igualtat
i Feminismes**

Amb la col·laboració de:

Associació Lectura Fàcil